ANUL XII. — No. 1873. 4 PAGINI 3 LEI Vineri 15 Noembrie 1935

BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAȚIUNII SIBIU

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni . . . . . „ 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI
Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU. Director: AL. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcția 3.26.60. Administrația 3.26.60. Redacția și provincia 3.26.69.

Amatorii etatizați rezolvă problema Olympiadei?

Un mare semn de întrebare planează asupra Olympiadei dela Berlin.

Succesul ei sportiv este asigurat Cine știe să aprecieze performanțele preolympice, va conveni că Berlinul va fi mormântul multor recorduri.

Există însă și un buget care desemnează nevoia unui succes material.

Comitetul olympic german face investiții extraordinare.

S'au construit și se construesc instalații gigantice. Stadionul va avea proporții extraordinare, iar realizările pentru sporturile de iarnă reprezintă ultima perfecție.

Fondurile cari se investesc pentru Olympiada dela Berlin, nu suferă comparație cu ce au cheltuit francezii, olandezii și americanii în 1924, 1928 și 1932.

Bugetul acesta de proporții fără precedent trebue să fie acoperit. Iată de ce se fac toate sacrificiile ca să se ajungă la un turneu mondial de football.

Pe lângă succesul de încasări, turneul acesta ar aduce o afluență specială de turiști, cari la celelalte sporturi nu vin.

In calea turneului de football s'a ivit însă o dificultate extraordinară: restricția care este formula amatorului olympic.

Italia, Franța, Cehoslovacia, Spania, Austria, Elveția, Uruguay, Argentina, ca să nu cităm toate țările, nu pot participa la turneul olympic de football, pentrucă selecțiunile lor de amatori sunt de mâna cincea...

Singura țară care are un football de clasă și va fi prezentă la Berlin este Germania.

Nu pentrucă footballul german aparține amatorismului integral olympic.

Federația germană având în vedere Olympiada, a recurs la maniera forte.

A decretat desființarea profesionalismului. In schimb, jucătorii de valoare internațională, selecționabili, trăese câte 3 luni pe socoteala Statului, în institute special create.

Este vorba de o etatizare deci, care să înlocuiască profesionalismul.

Închipuiți-vă ce amatori sunt cei cari trăesc 3 luni, fără cea mai mică preocupare de ordin material.

Germania nu se mulțumește cu perspectiva de a cuceri turneul olympic de football, perspectivă asigurată de etatizarea jucătorilor de valoare.

Germ... dorește să întrunească la Berlin, țările cu cel mai bun football. Ca turneul să atragă și să fie o sursă de venituri. Lucrul acesta e imposibil de realizat fără abandonarea restricțiilor prevăzute de regulile olympice. Va consimți comitetul olympic să sacrifice un principiu care este baza instituției olympice?

Noi nu credem.

LIS.

Pleacă berzele... boxului românesc

Unde au plecat, unde pleacă și ce perspective au boxeurii români în străinătate

Pleacă berzele... De fapt, au și plecat. Ultima, Spakow, pleacă mâine seară.

In urma lor, activitatea pugilistică în Capitală rămâne searbădă. Aproape anonimă. Anemică și imprecisă, cu boxeuri bolnavi sau mediocri, fără o sală acceptabilă, fără ecou, cu perspective vagi și cu organizatori cari se căznesc să cârpească programe cari nu ajung să se înseileze...

Aproape toți boxeurii români au plecat. Toți boxeurii buni.

Ca niște berze, gonite de frigul ernei care se apropie, spre căldul Occidentului cu soare, cu box și cu perspective...

Au plecat aproape toți. Cei mai mulți, la Paris.

Dece pleacă?... Ce vor face?... Ce vor putea face?... Ce perspective au, și cât timp vor rămâne să pigmenteze boxul apusean cu coloritul unei valori indiscutabile, sau cu dimensiunile colorate ale unui indiscutabil fenomen?...

Iată întrebări cari ne-au fost puse, ne-au fost repetate des, și cărora suntem obligați să le furnizăm astăzi, un răspuns.

SPAKOW ARE DOUA MATCHURI

In capul listei, campionul României la toate categoriile.

Spakow are două angajamente. O scurtă corespondență cu organizatorul olandez Huizenaar, i-a perfectat două matchuri.

Amândouă la Rotterdam.

Primul, la 18 Noembrie, cu De Boer, campionul Olandei la categoria semigrea. Al doilea, cu de 3 ori bursa primului match, la 16 Decembrie, cu Harry Staal, campionul Olandei la categoria grea.

Două matchuri dificile, în cari Spakow se va prezenta cu admirabilele sale calități, cizelate de un antrenament pe care de două săptămâni îl face — cu o neobișnuită sârguință — în sala Izbânda.

Valoarea adversarilor săi?...

GOGEA MITU

O vom preciza în preziua matchurilor.

Aici, un singur detaliu se cere subliniat. Un detaliu care ornează elogios cartea de vizită a lui De Boer, și care certifică o valoare indiscutabilă, primului adversar al lui Spakow, în Olanda.

I. B. U. a admis, cu unanimitate de voturi, provocarea lansată de De Boer lui Lazek, pentru titlul de campion al Europei la categoria semigrea.

Comentariile sunt inutile. Dar informația constitue un serios avertisment, pentru Spakow.

Moți pleacă la Rotterdam, mâine seară...

Când ești stângaciu... și ai noroc

Dintre ceilalți boxeuri români expatriați, singurul care are angajament ferm, este Milică Teodorescu.

Nu Toma Aurel... Nu Covaci, și nici chiar Gogea Mitu.

Milică. Dece?... Foarte nimplu. Fiindcă este stângaciu și are noroc.

Dece este stângaciu?... Așa s'a născut. Dece are noroc?... Foarte simplu.

La 25 Noembrie, Marcel Thil întâlnește la Paris pe americanul Lou Brouillard. Un stângaciu. Pentru a-l pregăti pe Thil pentru un adversar cu garda pe dreapta, Jeff Dickson a anunțat că angajează „stângaci", din toată lumea.

Iată începutul norocului lui Milică. Alt noroc: la Paris, nu sunt mijlocii stângaci. Supliment de noroc: d. Loubin Schoenfeld, l-a propus pe Milică lui Dickson. Acesta, l-a acceptat.

Și, epilogul norocului.

Pentru a imprima reuniunii din 25 Noembrie un aspect original, Jeff Dickson a hotărât să facă numai matchuri de stângaci.

Iată-l deci — din pur senin, pe negândite și nevisate — pe Milică Teodorescu angajat ca sparring-part nen pentru Thil și programat dintr'o dată la *„Palais des sports"*, cu un adversar nedesemnat încă.

Morală: nu este indispensabil să fii boxeur bun.

Se cere uneori să fii stângaciu, și — întotdeauna — să ai noroc...

SIMPLE PERSPECTIVE

Capitolul acesta înglobează 5 nume: *Toma Aurel, Gh. Covaci, Sandu Ion, Oscar Wexu și Gherase...*

Patru, din aceștia sunt la Paris.

Toma Aurel are prestigiul unei activități verificată și repetat aplaudată, pe ringul parizian.

Are 3 titluri de campion al României. La Paris, le are încă pe toate.

Dar, n'are angajament. Simple perspective...

Covaci este obișnuit cu perspectivele. De un an, boxează aproape numai în intenție...

Sandu Ion a repurtat o recentă și sonoră victorie asupra lui Le Balanger. I s'au oferit acum două matchuri. Cu Decico și Kid Francis.

Dar, tot simple perspective...

Iar Gherase, care pentru uzul parizienilor s'a transformat fonetic în Gerard, are deasemeni, făgăduieli.

Wexu, n'a plecat încă. Are însă — aproape perfectat — un match la Viena, în aceiaș seară cu Spakov, care are deasemeni oferte dela Rudolf Heinz.

Dar, tot perspective...

O întreagă echipă deci — 5 boxeuri — cari așteaptă matchuri neconturate încă...

SPAKOW

Gogea Mitu, revelația Parisului...

Și însfârșit Gogea Mitu.

Insfârșit, omul care n'a putut să adune la *„Gib"* — în seara matchului cu Pavelescu — 300 de spectatori, dar care constitue revelația Parisului. Nervul unei zgomotoase reclame. Obiectivul unui interes mereu mai mare și mai mărturisit.

La gară, 1-au așteptat 3000 de parizieni. A fost purtat pe brațe. A fost fotografiat și escortat pe străzi. Dickson s'a fotografiat cu el.

Și de atunci, toate ziarele pariziene nu vorbesc decât de el. Coloane întregi, fotografii, caricaturi, informații, interwievuri și glume... sub același nume tipărit cu litere mari și sugestive: *„Le geant roumain Gogea Mitu. Plus grand que Carnera, et — peut être — plus fort".*

Pretutindeni Gogea. Ca o obsesie de care parizienii nu mai pot scăpa, și care va face neîncăpătoare arena dela *„Palais des sports"*, în seara în care *„le champion roumain Gogea Mitu"* va debuta — evident — în match cu italianul... Grizzo, și va câștiga — firește — în prima repriză...

Căci, la Paris, dimensiunile lui Gogea sunt considerate suficiente. Valoarea i se presupune, fără rezerve...

George Fulga

Cronica de Joi

De ce s'a creat foot-ballul modern?

Sa discutat în presă și în publicul foot-ballistic, crearea unui nou sistem de joc, acel inaugurat în Anglia și preconizat de celebrul antrenor Chapman.

Au fost întrebați mulți, s'au lansat multe opinii, dar cred că nici unul nu se apropie de adevăr.

Unii susțin că Chapman a modificat sistemul vechi de joc al Arsenalului forțat de noul regulament al ofssideului.

Alții îl atribuiau eficacității.

Eu cred că totala schimbare a jocului înclinată mai mult spre dinamism, spre o mai intensă palpitație a fost în funcție de un ce psihologic.

După război publicul a devenit mai nervos. El vrea să palpite. Il atrag mai mult fazele din imediata apropiere a porții, decât jocul de combinații, de driblinguri și figuri, într'adevăr spectuloase dar sterile.

Jocul modern se caracterizează în primul rând pe rapiditatea acțiunilor. Deschideri lungi pe aripă, passe în adâncime, așa că jocul de câmp dispare aproape, acțiunile perindându-se dela o poartă la cealaltă.

Iar acolo, în fața porții când acțiuna e pe punctul de a fi cristalizată sau destrămată, publicul agită, freamătă în ritm egal cu jucătorii.

Mulți au spus că noul sistem nu va prinde. S'au înșelat, întrucât la matchurile din Anglia numărul spectatorilor crește mereu. Iată dece Chapman pe lângă meritul de perfect antrenor, a fost și un bun manager făcând în așa fel ca societatea pe acțiuni «Arsenal» să ia un avânt considerabil.

Iar un argument decisiv în favoarea nouei metode de joc este faptul că Germania, care a progresat enorm și Italia, campioana lumii, practică esclusiv acest joc.

PETRE STEINBACH

Participarea noastră la Olympiadă...

Din patru în patru ani, jocurile olympice, pe lângă spectacolul sportiv de mare interes care-l prezintă pentru specialiști, oferă în același timp un bogat și variat subiect de discuții publicului sportiv.

De data aceasta, se pare ca aceste comentarii pasionează într'o și mai mare măsură pe atleți, oficiali și public și explicația este ușor de ghicit.

Proximitatea Berlinului și imensele pregătiri ce se fac în Germania în vederea acestui eveniment, tentează după cum este și natural pe atleții noștri. Dar ei uită, se pare, că la Berlin nu vor fi trimiși numai să se plimbe și mai ales nu se întreabă dacă în actuala lor stare de pregătire, au ce căuta la o competițiune de anvergura jocurilor olympice.

Și în acest sens Olympiada din 1928 a rămas prea întipărită în memoria noastră, ne referim, bine înțeles la participarea atletismului românesc.

Căci să fim înțeleși: atâta timp cât Statul nu se va hotărî să considere atletismul, așa cum se întâmplă în alte țări, ca bază a educației fizice și sportive a tineretului și se va face, în consecință, pentru acest sport, ceea ce fac alte țări, adică ceea ce este necesar, să se renunțe în mod hotărît a se mai gândi la participări olimpice.

Luându-se o asemenea hotărire s'ar închide odată pentru totdeauna era promisiunilor și a planurilor, întrându-se astfel în domeniul realităților, *adică în al realizărilor.*

Rămânem extaziați de fiecare dată când auzim de realizarea vreunei performanțe în străinătate și comparând-o cu isprăvile atleților noștri, dar niciodată nu se va căuta motivele inferiorității noastre.

Motivele sunt în primul rând de ordin material și apoi de ordin fizic. Și în acest sens, ceea ce impresionează pe cineva care trece granițele țării și încearcă să cunoască situația atletismului în alte țări, este fără îndoială numărul mare de terenuri care se pun la dispoziția atletismului.

Școlile secundare și universitățile, au fiecare câte un teren de atletism, adică o pistă de 400 m. gropi de sărituri, și o magazie înzestrată cu toate materialele necesare.

Stând de vorbă cu unul din conducătorii atletismului italian, am aflat că practica atletismului face parte din educația tineretului, în primul rând pentrucă nu exista sport care să-i poată fi comparat și în al doilea rând pentrucă practica și mai ales antrenamentul lui sunt absolut necesare oricărui sport de echipă.

Iată pentru care motiv nu trebue să ne mai uimească succesele altor țări în domeniul atletismului și mai ales de ce credem că este mult prea îndrăznet să ne mai gândim la olympiade, cât timp avem multe de realizat în organizarea mișcării atletice românești.

C. MORȚUN

Ancheta noastră

„Controlul sever al arbitrilor și eliminarea „curucurilor", vor remedia nenorocita situație de azi"

ne-a declarat un președinte de club care ține să rămână anonim

Continuăm azi pasionanta noastră anchetă în lumea acelora cari cunosc situația precară a footballului românesc creiată de arbitri, ca și în a acelora cari au avut, au și vor avea de suferit de pe urma lor.

Am găsit nimerit să ne adresăm așa dar unui președinte de club, din București, care are două calități pentru ca răspunsurile sale să poată interesa pe cititori: este un om obiectiv și conduce un club care a fost în dese rânduri, victima unor arbitraje rămase de pomină.

Am avut de întâmpinat greutăți imense, când a fost vorba să-l facem să dea declarații sortite să fie publicate.

«Nu te supăra, că n'am nici un motiv să dau interviewuri neplăcute... arbitrilor. Nu sunt un laș, dar ceiace am de spus, spun celor indicați, direct. Fără intermediul presei, pentrucă răzbunarea celor vizați ar aduce mari prejudicii clubului meu. Așa că nu vreau să-mi încarc conștiința...

— Dar anonim?

«Hm. Așa mai merge.

Nu ne-a mirat cătuși de puțin aceastâ teamă a unui om care ține în primul rând la situația clubului său, pe care nu vrea să-l expună răzbunării aprige a arbitrilor. Știm ce poate face un arbitru care vrea să «frece» o echipă, așa că păstrăm cu strictețe anonimatul ce ni s'a solicitat.

Arbitrii pot face rău în proporție de 2-1 față de bine

— Ce credeți despre arbitri în general?

«Sunt oameni în stare să facă rău în proporție de 2 la 1 față de bine. Nu trebue să considerați aceasta o răutate. Este o afirmație logică pe care o voi explica:

«Arbitrul este om, nu este o mașină. Ca atare nu funcționează uniform. Când n'are dispoziție, sau când matchul pe care-l arbitrează ia o turnură neașteptată, depășindu-l, capotează. Apoi, faptul că are pe teren puteri discreționare, îl ispitește să treacă alături de drum. Adică să nedreptățească una din echipe în favoarea celeilalte. Așa că, arbitrii buni, adică aceia cari nu fac rău, trebue căutați între aceia cari nu sunt depășiți de ceiace se întâmplă în decursul matchului și cari nu sunt copleșiți de importanța prerogativei pe care le-o dă funcțiunea lor. Vedeți dar dece proporția pe care am indicat-o nu este o simplă răutate.

SUNT ȘI ARBITRI DE REA CREDINȚA

— Sunt arbitri de rea credință?

«Evident, în afara arbitrilor proști, pe cari creerul nu-i ajută să aplice pe teren ceiace scrie la regulament, sunt și arbitri deștepți, cari dau cu rea credință decizii din cele mai criticabile. Nu vă voi face un tablou al acestora, pentrucă nu găsesc util. Am însă probe evidente, convingătoare chiar și pentru cei mai încrezuți, că activează în footballul românesc o sumedenie de arbitri cari își fac pur și simplu de cap. Aceștia sunt nenorocirea noastră, a cluburilor. Aceștia îndepărtează inconștient publicul de pe terenurile de football, contribuind la anarhizarea unui sport care nu poate fi practicat la noi decât într'o atmosferă civilizată.

«Am văzut în ultima vreme arbitri și nu din aceia obscuri, cari au făcut cele mai mari jonglerii regulamentare pentru a anihila avantajul pe care-l luase echipa pe care ținea s'o «pedepsească».

«Până la proba contrară, sunt nevoit însă să accept că NUMAI simpatia pentru anumite grupări îi determină să facă ceiace fac.

CE REMEDII SUNT POSIBILE

— Remedii?

«D. Xifando, care este un excelent arbitru și un perspicace om de sport, a cerut un lucru bun: pensionarea bătrânilor arbitri, a căror senilitate poate justifica orice trăsnăi. Punerea lor în situația de a fi simpli spectatori, va împuțina, evident, numărul arbitrilor de proastă calitate. Promovarea tinerilor talentați va îngroșa numărul celor buni. Dar atât nu este suficient.

«Organul de conducere al arbitrilor ar trebui să găsească mijlocul de a preveni ca aceste cadre, refăcute, să fie prea lesne aduse la acelaș numitor. Adică să evite înrăirea arbitrilor buni.

«Eu îmi permit să-i dau o sugestie și anume. Să delege, la fiecare match condus de arbitri bănuiți că ar putea cădea în ispită, câte un delegat care, din anonimatul tribunei să urmărească partida. Acesta, în eventualitatea că va ajunge la concluzia că arbitrul suspectat este într'adevăr vinovat, să facă un raport secret organului central. Acesta, să delege cu prilejul imediat următor un alt delegat, care să refere în ultimă instanță. Iar comisia respectivă, în cazul confirmării vinovăției, să pronunțe pedepse, cari să varieze între o suspendare temporară de 2—3 săptămâni și o radiere definitivă.

«Fiind amenințați de perspective atât de neplăcute, arbitrii cari ar dori să continue sistemul nenorocit de azi vor avea alternativa: ori renunță la prerogativele fluerului, ori se fac oameni de treabă.

«Aceasta este, după mine o soluție care va da roade excelente. Nu știu dacă se mai aplică pe undeva, dar am convingerea fermă: nicăeri arbitrii nu se bucură de o mai vinovată impunitate ca la noi.

— Așa dar ?...

«Așa dar, eliminarea capetelor seci, pensionarea ramoliților, promovarea talentaților și pedepsirea fără milă a celor de rea credință.

Jocul latin ca la origină. — O fază a matchului juventus — Bari de unde se distinge clar caraoteristicile jocului latin...

Carnera va întâlni pe Ford Smith

FILADELFIA, 13. — Carnera va întâlni aci pe Ford Smith.

Matchul va fi organizat la 25 Noembrie.